

[Bay.]

ved, at han aldrig nogen sinde kommer til at repræsentere så mange arbejdere som fremskridtspartiet, derfor de sure bemærkninger om arbejderne. Vi repræsenterer arbejderens interesser i dette spørgsmål. Jeg er en lille smule mistænksom over for, at hr. Freddy Madsen hellere vil repræsentere de offentligt ansatte i dette spørgsmål.

Melchior (CD):

Ja, her kommer en af de tørre! Jeg har ikke ment, at hr. Bays ord er særlig poetiske, men jeg sagde, at hvis man kun hørte efter lyden og ikke efter ordene, fik man den samme fornemmelse, som når der bliver læst digte op i radioen 2 minutter i 8. Det er cirka den stemmeføring, der dér anlægges, og her er det dog nøgterne realiteter, vi skal beskæftige os med. Det synes jeg at hr. Glistrup gjorde, i større udstrækning end hans partis forslag gør. Der er da en del af det, hr. Glistrup sagde her i sidste omgang, jeg kan være enig i, men ikke f.eks. i dette, at man ikke blander sig i overenskomstforhandlinger, når man på forhånd pålægger den ene part, altså finansministeren, hvad han skal opnå af resultat. Så har man vel for søren blandet sig i en forhandling, selv om den ikke er begyndt endnu.

Så siger hr. Glistrup og flere fra fremskridtspartiet, at man skal skære ned. Men selv når man skal skære ned, hvad man så end lægger i ordet, må der dygtighed, ekspertise og nænsomhed til. Man kan ikke begynde at flænse i en ko ved bare at skære et firkantet skålpund kød ud af den. Man må kende koens fysiognomi og følge visse linjer og visse professionelle regler for at opnå et resultat, selv når man skærer, og det gør man altså ikke med et forslag som det her foreliggende. Det er bemærkelsesværdigt, at ingen talere fra fremskridtspartiet har svaret på den kritik, der går ud på netop dette, at man griber ind på ét punkt, men glemmer at nævne, at der er en hel lang række forskelle mellem

tjenestemænd og f.eks. LO-arbejdere, der overhovedet ikke er nævnt eller tænkt på i denne sammenhæng, og vi havde jo ellers hr. Glistrup mistænkt for at besidde så stor ekspertise, at han udmærket ved, at det ikke forholder sig så enkelt. Når han ikke nævner det, må det være, fordi han godt ved, at det ikke kan holde for en nærmere betragtning.

Morten Lange (SF):

Efter at hr. Glistrup nu har søgt at dygne lidt, skal vi sige mere milde ord oven på de lidt uarticulerede vendinger, hans partifælle startede debatten i, føler jeg mig alligevel kaldet til, netop fordi hr. Glistrup tog del i debatten, at komme med en enkelt bemærkning.

Arbejdskraft er som bekendt en slags vare, den sælges til en pris, men er afhængig af udbud og efterspørgsel og mange andre ting. Staten køber sin vare til en pris, der til en vis grad fastsættes efter en markedspris. Når staten i øjeblikket efter min mening betaler for meget for højt lønnet toparbejdskraft, så er årsagen i vid udstrækning, at netop i de grupper, som man dér bejler til, er det private arbejdsmarkeds aflønning ganske høj. Når staten betaler de lønninger, som hr. Bay har protesteret så voldsomt imod, skyldes det, at øverst i lønpyramiden i Statistisk Årbog og lignende steder finder man det frie erhvervs direktører, advokater og andre grupper, som derfor er medvirkende til de lønforhold, vi har. Jeg ser gerne statens højere lønninger skåret ned. Jeg er fuldstændig klar over, at det vil nødvendiggøre et samtidigt felttog imod visse af de næsten statsfastsatte takster for advokatarbejde, arkitektarbejde og meget andet, der findes, og jeg går ud fra, at hr. Glistrup med stor begejstring vil gå ind for, at sådanne takster skæres ned samtidig.

Freddy Madsen (DKP):

Hr. Glistrup fremfører nok en gang påstanden om, at Marx' opfattelse af sam-